

**P**yhä Pietari kirjoittaa kristityille, että he ovat uudestisyntyneet, ei katoavaisesta, vaan katoamattomasta siemenestä, nimittäin elävästä Jumalan sanasta, joka iankaikkisesti pysyy. 1.Piet. 1: 23.

Ja niistä Jumalan sanoista pitää meidän ottaman vaarin, sillä me olemme myös uudestisyntyneet siitä turmelemattomasta siemenestä, joka tähän peltoon on kylvetty.

Vaikka tämä peltopalanen, joka on pohjan maalla, ei taida niin hedelmällinen olla, kuin se pelto, joka on Kaanaan maalla, kussa paras pelto satakertaisen hedelmän kantaa, on se ainoastaan tiettävä asia, että turmelemattomat siemenet ovat kylvetyt, ja niistä turmelemattomista siemenistä ovat ne harvat sielut jälleen syntyneet, jotka syntyneet ovat. Mutta vaikka siementen Herra on kylvänyt hyvän siemenen peltoonsa, on myös vihamies kylvänyt ohdakkeita siihen samaan peltoon. Hän on kylvänyt niitten ohdakkeitten siemeniä ihmisten maatessa. Vihamies on sen tehnyt kateudesta. Ei vihamies tosin voita mitään siitä, että hän kylvää ohdakkeita siihen peltoon, johon siementen Herra on turmelemattoman siemenen kylvänyt. Mutta ei vihamies kysy sen perään, mitä hän voittaa, saati hän saattaisi vahinkoa tehdä toiselle.

Ahneuden luonto on se, ettei hän ilman maksutta tee mitään. Mutta kateuden henki ei katso sen perään, mitä hän voittaa, saati hän saattaisi vahinkoa tehdä toiselle. Sen tähden on myös vanhassa Ruotsin laissa iso rangaistus määrätty sille, joka kylvää ohdakkeita toisen miehen peltoon, jos vain saatettaisiin viisata, että hän on sen tehnyt. Mutta ei suinkaan vihamies ota päähänsä, että hän on semmoisen vahingon tehnyt, sillä me näemme, ettei vihamiehen palvelijatkaan ota mitään päähänsä, joka olisi paha, vaan he kieltävät aina ja peittävät pahoja tekojansa. Ensiksi

maallisen oikeuden edessä, ja vielä hengellisen oikeuden edessä.

Niin sanovat huorat ja varkaat, koska heitä tämmätään oikeuteen: "Sinun pitää viisaaman", ja "tuokaa vieraat miehet". Ja koska he tulevat hengelliseen oikeuteen, sanovat varkaat: "Ei tarvitse maailmalle huutaa." Ei suinkaan rietas ota päällensä yhtään syntiä. Eikä hänen palvelijansa ota päällensä syntejä, joita he tehneet ovat.

Koska nyt vihamies on kylvänyt ohdakkeita Jumalan peltoon, ja sen hän on tehnyt ihmisten maatessa, eli koska kaikki ihmiset olivat nukkumassa, niin olisi paras neuvo ruveta tästedes valvomaan, ettei vihamies pääsisi aina tästedes kylvämään enemmän ohdakkeita Jumalan peltoon. Minä tiedän, ettei rietas tohdi silloin kylvää ohdakkeita, koska ihmiset ovat valvomassa. Mutta jos vielä nekin, joita Isäntä eli siementen Herra on pannut vartijaksi, rupeavat nukkumaan, niin kuin tähän asti on nukuttu, kyllä sitten vihamies pääsee kylvämään ohdakkeita nisujen sekaan.

Ne harvat nisunjyvät, jotka nyt ovat kasvamassa ohdakkeitten seassa muistakoon, että he ovat turmelemattomasta siemenestä syntyneet, vaikka he ovat joka haaralta ohdakkeilta ahdistetut, ettei pääse aurinko niin paistamaan heidän päällensä, kuin tarvitsisi, jotta ne harvat maitojyvät, jotka nyt näkyvät Jumalan pellossa, pääsisivät kypsymään ja hedelmän kantamaan.

O, armollinen Isä taivaan, joka olet hyvän, painavan ja turmelemattoman siemenen kylvänyt peltoon, muistuta niitä harvoja maitojyviä, jotka nyt näkyvät ohdakkeitten seassa, muistuta heitä heidän tur-

melemattomasta luonnostansa, että he ovat turmelemattomasta siemenestä syn-  
tyneet. Ja vaikka kuinka ohdakkeilta ah-  
distetut, eivät kuitenkaan vielä tukahdu-  
tetut, kantaisivat sen verran hedelmää, että  
siementen Herra saisi jotakin vaivansa  
edestä pellostansa, ettei Hänen tulevana  
vuonna tarvitsisi hakea siementä muualta,  
jos pakkanen ei pane peltoa, jossa nämä  
maitojyvät ovat aina kasvamassa. Niin  
kuin se on vaarallinen täällä pohjan  
maalla, kussa on sadetta kyllä ja kastetta  
myös joltisesti, mutta harvoin auringon-  
paistetta. Että armollinen Herra Jeesus  
varjelisi näitä maitojyviä lumisateesta, ra-  
keista ja rajuilmasta, että he pääsisivät  
kypsymään, ennen kuin syyspakkanen tu-  
lee. Kuule, sinä Suuri Siementen Kylväjä,  
köyhäin, isoovaisten ja väsyneitten pel-  
tomiesten huokaus. Isä meidän jne.

Evankeliumi Matt. 13: 24

Me kuulemme tästä pyhästä evan-  
geliumista, että yksi ihminen kylvi hyvän  
siemenen peltoonsa, mutta ihmisten maa-  
tessa tuli vihamies ja kylvi ohdakkeita, ja  
palvelijat tahtoivat hävittää ohdakkeet,  
mutta eivät saaneet lupaa Herralta. Seu-  
raavaisesti siitä, pitää meidän Jumalan ar-  
mon kautta katseleman, kuinka kylväjä  
kylvää hyvän siemenen, ja minkä tähden  
palvelijat tahtovat niitä ohdakkeita nykiä?  
Ja minkä tähden Herra ei salli sitä tehdä?  
Mutta herättäköön se Suuri Siementen  
Herra kaikki ihmiset valvomaan, ettei vi-  
hamies pääsisi ohdakkeita kylvämään,  
niin kuin hän on tähän asti kylvänyt.

1. Palvelijat! Te olette nähneet, että Her-  
ra on näinä aikoina kiskonut peltomaata  
pohjan maalla, kussa ennen ei ole freistattu  
peltomaata valmistaa lyhykäisen kesän täh-  
den, niin myös kylmän ilman tähden, ja li-  
kellä olevaisten tuntureitten tähden, koska

ei ole ollut toiveita kasvusta. Mutta me  
näemme, että siementen Herra on viisau-  
dessansa edeskatsonut tämän peltopalasen  
soveliaaksi, koska Kaanaan maassa ei  
kasva muuta, kuin orjantappuroita ja oh-  
dakkeita, kussa on saatu ennen sataker-  
tainen hedelmä. Mutta nyt on Kaanaan  
maa joutunut uuruokoon [eli rappiolle]  
peltomiesten huolimattomuuden kautta.

Eikä ole Saksan maassakaan parempi  
peltomaa, vaikka siellä oli Lutheruksen  
aikana jonkunlainen. Mutta nyt on paras  
peltomaa mustan pakanan riikissä, kussa  
ennen ei ollut peltomaata ollenkaan. Ja se  
näyttää siksi, niin kuin siementen Herra  
olisi päättänyt kylvää siihen maahan,  
kussa peltoa ei ole ennen pruukattukaan.  
Koska Herran pelto muissa paikoissa ma-  
kaa mahona peltomiesten laiskuuden ja  
huolimattomuuden tähden, jotka ovat an-  
taneet Herran pellon mennä rappiolle.  
Kussa ennen on ollut Herralla pelto, siinä  
on nyt aivan orjantappuroita ja ohdak-  
keita, joista rietas äijä tekee prasun. Koska  
hän, niin kuin Raamattu todistaa, käy ym-  
päri karkeita paikkoja, etsii lepoa, eikä  
löydä, täytyy hänen välistä paistaa per-  
settänsä valkean edessä, johonka hän pa-  
nee ne orjantappurat ja ohdakkeet, jotka  
nyt kasvavat pellossa.

Ja vaikka nyt Jumalan pelto on mahona  
sekä Kaanaan maassa, että myös Saksan  
maalla ja joka paikassa, kussa ennen on  
ollut peltoa. Vaikka orjantappurat ja oh-  
dakkeet kasvavat joka paikassa, kussa en-  
nen on kasvanut nisunjyviä, niin kuitenkin  
vihamies kylvää ohdakkeita Jumalan pel-  
toon, kussa hän näkee olevan muutamia  
nisunjyviä itämässä. Ja sen hän tekee ai-  
van kateudesta, sillä ei vihamies voita mi-  
tään siitä, että hän pilaa toisen pellon.  
Mutta se ilo, jonka vihamies saa toisen  
miehen vahingosta, kehottaa häntä siihen.

Kateuden henki iloitsee aina toisen ihmisen vahingosta. Jokohan sitten kateuden henki asuu maksassa eli peräsuoleessa. Mutta sen me olemme nähneet, että ilo tulee kateuden hengelle, koska toiselle tulee vahinko. Ja sen tähden tulee myös riettaan enkeleille ilo kristittyjen lankeamisesta. Jos vaan yksi kristitty kompastuisi, niin varsin tulee riettaan enkeleille ilo siitä. Ja he pääsevät sitten sanomaan: "Katos, tuommoiset ovat kristityt!"

Mutta ei suinkaan vihamies saisi niin paljon ohdakkeita kylvää Jumalan peltoon, jos ihmiset olisivat valvomassa. Mutta eivät he jaksa valvoa. Siinä on syy. Vapahtaja sanoo nimittäin tämän päivän evankeliumissa, että vihamies tuli ihmisten maatessa. Eivät he olleet valvomassa. Valitettavasti on hän jo kylvänyt paljon ohdakkeita tänä vuonna Jumalan peltoon. Muutoin olisi tämä peltopalanen koko kaunis. Mutta vihamies on jo keväällä kylvänyt ohdakkeet, varsin kuin hyvä siemen oli pantu maahan. Ja nyt, koska oras rupesi näkymään, ovat ohdakkeet itäneet. Ja me näemme, että ne ohdakkeet, jotka kasvavat pellossa, ovat paljon isommat ja lihavammat, kuin muissa paikoissa.

Kussa on karkea maa ja kivistö, siinä ovat orjantappurat ja ohdakkeet pienemmät. Mutta ne ohdakkeet, jotka kasvavat pellossa, ovat isot ja paksut, ja ovat kohta sen miehen pituiset, joka niitä on kylvänyt. Ja ne ovat sangen vahingolliset pellossa, sillä ne ottavat niin ison sijan, ja ne tukahduttavat vielä sen hyvän siemenen. Ja ne harvat maitojyvät, jotka turmemattomasta siemenestä syntyneet ovat, eivät pääse oikein kasvamaan ja kypsymään niitten kirottujen ohdakkeitten tähden.

2. tutkistelemus. Ei ole siis ihme, että palvelijat tahtovat koota ohdakkeita pellostä, ennen kuin ne pääsevät kasvamaan.

Mutta ei Isäntä salli sitä, sillä he saattaisivat ynnä ohdakkeitten kanssa temmata myös nisuja, ja se olisi vahingollista. Palvelijoilla olisi kyllä halu niitä vahingollisia ruohoja temmata ja poisjuurittaa, mutta Isäntä on heitä kieltänyt sitä tekemästä, ettei vahinko tulisi nisunjyville sen kautta. Sillä ei ole pelto niin kuin naurismaa, eli perunamaa, josta ihmiset korjaavat vesiheiniä ilman vahingotta. Mutta pelto, kussa nisunjyvät ovat kasvamassa, tulisi poljetuksi, jos palvelijat rupeaisivat nykimään ohdakkeita. Sen tähden, koska palvelijat kysyivät Isäntältä: "Tahdotkos, että me menemme ja kokoamme ne?" sanoi Isäntä heille: "En, ettette ohdakkeita kootessanne tempaisisi myös nisuja ynnä heidän kanssansa." Ei sen vuoksi, etteivät palvelijat saada erottaa ohdakkeita nisuista, vaikka nämä ovat kyllä ensin nisun kaltaiset, niin että se palvelija, joka ei ole oppinut tuntemaan ja erottamaan ruohoja, saattaisi kyllä tapaturmaisesti temmata nisuja ohdakkeitten juuressa. Mutta senkin tähden, että pelto poljetaan, jos palvelijat rupeaisivat sieltä ohdakkeita kiskomaan ylös, ja että nisut kanssa taitamattomuuden kautta temmattaisiin. Sen tähden on Herra kieltänyt palvelijoitansa, ettei saa palvelijat mennä kiskomaan ohdakkeita ennen kuin elonaika tulee.

Mutta ei ole Herra kieltänyt palvelijoitansa niitä ohdakkeita kokoamasta, jotka kasvavat pellon syrjällä, sillä niistä tulevat pahat siemenet, joita maailman tuuli lennättää peltoon. Ja niitten ohdakkeitten poisjuurittamisessa pitäisi palvelijoitien olla oikein kiivaita, niin kuin me näemme Joosuan kirjasta. Mutta ei ole palvelijoilla niin suuri halu siihen, että hävittää niitä ohdakkeita, jotka kasvavat pellon pyörtänöllä.

Muutamat palvelijat tahtovat aivan niitä ohdakkeita temmata, jotka kasvavat pellossa nisujen keskellä. Mutta siinä taitaa olla heillä vähäsen ymmärtämättömyyttä, koska he eivät ymmärrä niin siivosti temmata ohdakkeita, etteivät nisut myös tulisi temmatuksi ynnä ohdakkeitten kanssa. Te kuulette nyt, hyväntahtoiset palvelijat, ettei se ole Isännän tahto, että teidän pitää kokoaman ohdakkeita pellostä ennen kuin elonaika tulee, vaikka teillä on halu kyllä niitä ohdakkeita koota, jotka kasvavat pellossa. Mutta Isäntä vastasi: "En, ettette ohdakkeita kootessanne tempaisi ynnä heidän kanssansa nisuja pois. Malttakaa siis, palvelijat, ja sallikaa kasvaa molemmat elonaikaan asti. Ja elonaikana sanon minä elomiehille: Kootkaa ensin ohdakkeet ja sitokaa heitä lyhteisiin poltettaviksi, mutta nisut kootkaa minun aittaani." Me kuulemme, että elomiehet eivät ole samat miehet kuin ne palvelijat, jotka tahtovat temmata ohdakkeita pellostä.

Nyt me olemme siis ymmärtäneet, että siementen Herra on kylvänyt hyvän siemenen peltoonsa. Mutta vihamies tuli yöllä ihmisten maatessa ja kylvi ohdakkeita samaan peltoon. Sitä ei olisi vihamies saattanut tehdä, jos ihmiset olisivat olleet valvomassa. Mutta eivät he ole jaksaneet niin valvoa, ettei vihamies olisi päässyt pahaa siementä kylvämään. Mutta koska nyt palvelijat ihmettelevät, mistä nämä ohdakkeet ovat tulleet, täytyy Isännän sanoa heille, että vihamies sen teki. Ja koska ne samat palvelijat näkevät, että ne ohdakkeet, joita vihamies on kylvänyt, tekevät suuren vahingon pellolle, niin tahtovat nämä palvelijat koota niitä ohdakkeita pellostä. Mutta Isäntä kieltää nyt heitä kokoamasta. Ei ole Isäntä kieltänyt heitä kokoamasta niitä ohdakkeita, jotka kasvavat pellon pyörtänöllä.

Nyt on kysymys tämä, kuinka paljon nisuja Isäntä viimein saa tästä pellostä, joka tähän näinä aikoina on kylvetty. Visimmästi tulisi perheen Isännälle ilo, jos nämä maitojyvät, jotka ohdakkeitten seassa kasvavat, pääsisivät kypsyymään, niin saisi hänkin kerran maistaa uutista siitä pellostä, joka on pohjan maalla kasvanut. Mutta pohjan maalla on sangen kylmä ilma ja lyhykäinen kesä, ja harvoin auringonpaiste.

Pelto kasvaa kyllä hopusti, ja joutuu täällä pikemmin kuin Kaanaan maassa sen valkeuden tähden, joka täällä on yötä päivää, erinomattain Johanneksen aikana, koska sitä vastaan yö ja pimeys on enemmän aikaa Kaanaan maassa. Ne ihmiset, jotka ovat valvomassa, näkevät täällä lukea kirjaa Johanneksen aikana, mutta Kaanaan maassa ei näe kukaan lukea kirjaa. Ja tämä valkeus tekee niin paljon, että pelto on täällä joutuisampi kuin Kaanaan maassa. Mutta Kaanaan maa on kuitenkin sen kaltainen maa, josta voita ja hunajaa vuotaa. Ja sen tähden on se maa ollut hedelmällisempi kuin Saksan maa.

Vaikka nyt pelto Kaanaan maassa on mahona, saatiin apostolien aikana satakertainen hedelmä parhaasta pellostä. Mutta täällä, kussa kesä on lyhykäinen ja harvoin aurinko paistaa, saadaan välistä neljän- ja välistä viidenkertainen hedelmä. Ja kylväjä saa välistä olla tyytyväinen, jos hän saa siemenenkään takaisin. Eivätkä jyvät täällä ole niin painavat kuin Kaanaan maalla. Mutta se on kuitenkin parempi tyhjää, koska siementen Herra on saanut tänäkin vuonna maistaa uutista siitä pellostä, joka on kasvanut pohjan maalla.

Jos ei pakkanen pane peltoa, niin on meidän toivomme ja uskalluksemme Jumalaan, että ne harvat maitojyvät, jotka nyt ovat kasvamassa Herran pellossa, tu-

lisivat hedelmällisiksi siksi kuin elonaika tulee, että Herra tultuansa löytäisi muutamia nisunjyviä. Mutta rukoilkaamme siementen Herraa, että Hän antaisi enemmän kastetta taivaasta, ja että Hän sen kasteen lisäksi antaisi armollisen aurinkonsa paistaa tämän peltopalasen päälle, että se tulisi

hedelmälliseksi, että Hän varjelisi maitojyviä lumisateesta, rakeista ja rajuilmasta, ettei pakkanen panisi peltoa ennen kuin elomiehet tulevat niittämään, ja ettei vihamies saisi enää tulla yöllä ihmisten maatessa pilaamaan tätä peltoa, jossa oras on alkanut viheriöitsemään. Amen.

---